

Arrest

nr. 226 910 van 30 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. MARIEN
Bazelstraat 30
9150 KRUIBEKE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat K. MARIEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 5 november 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 november 2015.

1.2. Op 4 januari 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 januari 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Kaftar Ali, gelegen in het district Yangi Qala in de provincie Takhar. U bent van gemengde etnische origine. Uw vader behoort tot de groep van de Oezbeken en uw moeder tot die van de Tadzjieken.

In het verleden was uw vader werkzaam voor verschillende diensten binnen de Afghaanse autoriteiten. Uw oudere broer is momenteel actief bij het Afghaanse leger. Zelf studeerde u tot de 11e graad. Via S. A., een vriend van uw vader, begon u na uw schoolloopbaan te werken als informant voor het National Directorate of Security (NDS), de Afghaanse inlichtingendienst. Dit betrof een niet-officiële functie waarbij u een soort zakgeld kreeg als u nuttige informatie aanbracht. Uw taak bestond er onder meer uit om in uw dorp informatie te verzamelen over de activiteiten van drugssmokkelaars, de taliban, de lokale politie (arbaki) en van mensen die religieuze lessen gingen volgen in Pakistan. Als dekmantel voor uw activiteiten kon u met de steun van de NDS een kruidenierswinkel beginnen nabij de moskee in uw dorp. U hebt dit ongeveer drie jaar gedaan.

Kort voor uw vertrek kreeg u de opdracht om op bezoek te gaan bij de aan u verwante commandant T., een zoon van uw tante, die actief was bij de lokale politie. U bleef zes dagen lang bij zijn familie in het dorp Lala Guzar toen er bij hem thuis een belangrijke vergadering plaatsvond. Toen u terugkeerde naar uw dorp werd u aangesproken door de imam van de moskee. Hij zei dat u banden had met de overheid en vroeg u wat u deed met de arbaki. De imam noemde u, uw vader en broer ongelovigen. Hij zei dat hij u zelf zou doden indien hem dat werd gevraagd en dat u moest opletten aangezien de taliban op de hoogte waren van uw samenwerking met de overheid. Hierop ging u naar huis en contacteerde uw overste bij de NDS. Nadat hij uw situatie had onderzocht, liet hij u de volgende dag weten dat u gecompromitteerd was en dat u binnen een uur moest vertrekken naar een veilige plaats. Vervolgens verbleef u nog enkele dagen ondergedoken in het dorp Lala Guzar.

Zeven dagen nadat de taliban uw werk voor de overheid hadden achterhaald, verliet u Afghanistan. Begin september 2015 stak u de grens met Pakistan over. Via Iran en Turkije reisde u naar Europa. Op 5 november 2015 kwam u aan in België. Op 30 november 2015 diende u hier een verzoek tot internationale bescherming in.

Vijftien dagen na uw vertrek kwamen de taliban naar uw woning. Toen ze u niet aantroffen, sloegen ze uw vader in elkaar.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u volgende documenten voor: uw taskara, drie interne rapporten van de NDS initieel opgesteld op basis van uw informatie, een badge van uw vader bij de inlichtingendienst, een attest over de promotie van uw vader bij de inlichtingendienst, foto's van de verwondingen van uw vader, foto's van uw broer bij het leger, een certificaat van uw broer bij het Afghaanse leger en een attest van uw broer van bij de militaire school.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw profiel van informant voor de NDS niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS en dus als geloofwaardig wordt beoordeeld. U legt hierover immers omstandige coherente verklaringen af die gepaard gaan met het voorleggen van de nodige bewijsstukken omtrent uw functie. Gezien volgens de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van april 2016 personen die er door de opstandelingen van verdacht worden te spioneren voor de overheid, aanzien moeten worden als een risicoprofiel, kan in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie allerm minst worden uitgesloten.

Niettegenstaande het bestaan van een mogelijke vrees voor vervolging dient in het kader van het onderzoek van uw asielmotieven te worden nagegaan of u niet valt onder een van de bestaande uitsluitingsgronden. De in artikel 1, F (b) van de in de Vluchtelingenconventie vermelde uitsluitingsgrond houdt in dat een uitsluiting van de vluchtelingenstatus dient te worden overwogen voor 'een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf begaan heeft buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten'.

Het UNHCR stelt in deze dat met volgende factoren rekening moet worden gehouden om te bepalen of de ten laste gelegde feiten al dan niet als ernstig kunnen worden gekwalificeerd: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen. Volgens het UNHCR dient een misdrijf als niet-politiek gekwalificeerd te worden indien het werd gepleegd om andere dan politieke motieven, zoals persoonlijke redenen of voordeel. Indien er geen rechtstreeks en causaal verband bestaat tussen het gepleegde misdrijf en het nagestreefd politiek doel of het misdrijf niet in verhouding staat tot het nagestreefd politiek doel wegens het extreem gewelddadig karakter ervan, is het misdrijf evenmin politiek van aard (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses : Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003). Dit blijkt tevens uit artikel 12, par 2 (b) van de Kwalificatierichtlijn waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat bijzonder wrede handelingen, zelfs indien zij met een beweerd politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt kunnen worden.

Opdat er van deelneming aan een in art. 1F van het Verdrag van Genève genoemd misdrijf sprake kan zijn, moet de asielzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen. Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat niet om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Medeplichtigheid aan de in artikel 1, F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de asielzoeker hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek het misdrijf hebben begaan. Het aanzetten tot, helpen bij en deelnemen aan een gezamenlijke misdadige onderneming kan volstaan (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses : Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003., nr.18). In dit verband wordt nog gewezen op de uitspraak van het, Joegoslavië-tribunaal dat in de Tadic-zaak (Prosecutor v. Tadic Judgment Case No. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 May 1997) heeft overwogen dat een verdachte strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan dat hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf (rechtsoverweging 692). Onder "wezenlijke invloed" verstaat het Joegoslaviëtribunaal dat de bijdrage een feitelijk effect heeft op het begaan van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden indien niemand de rol van de verdachte had vervuld (rechtsoverweging 688). Er is dus sprake van een substantiële bijdrage als er een causaal verband bestaat tussen de handelingen van een persoon en het misdrijf in kwestie.

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat verschillende diensten van de NDS zich schuldig hebben gemaakt aan grove schendingen van de mensenrechten. Zo blijkt dat verschillende eenheden van deze dienst op systematische wijze foltering toepasten. Deze praktijken worden uitgebreid beschreven in verschillende rapporten van de United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA).

In de zomer van 2011 begon u te werken als informant voor de NDS-afdeling van de provincie Takhar (CGVS 1, p. 8). Dit betrof een niet-officiële functie waarbij u een soort zakgeld kreeg als u nuttige informatie aanbracht. Uw taak bestond er onder meer uit om in uw dorp informatie te verzamelen over incidenten die zich voordeden in uw dorp. Daarnaast kreeg u ook de opdracht om te rapporteren over een aantal specifieke zaken zoals de activiteiten van drugsmokkelaars, de taliban, de lokale politie (arbaki) en van mensen die religieuze lessen gingen volgen in Pakistan (CGVS 1, p. 10-20). Over die specifieke zaken stelde u een vijftiental keer een rapport op (CGVS 3, p. 4). Als dekmantel voor uw activiteiten kon u met de steun van de NDS een kruidenierswinkel beginnen nabij de moskee in uw dorp (CGVS 1, p. 14-15 en 17). U bent dit tot aan uw vertrek uit Afghanistan blijven doen. Naar eigen zeggen ongeveer drie jaar (CGVS 3, p. 3). Echter, op basis van uw verklaringen over het moment waarop u die

activiteiten bent gestart, de zomer van 2011, en het moment van uw vertrek, september 2015, blijkt dat u in totaal iets meer dan vier jaar hebt gewerkt als informant voor de NDS.

Op basis van de informatie die u doorgaf aan uw contactpersoon werden vervolgens acties ondernomen door de NDS en arrestaties verricht (CGVS 3, p. 8). U stelt niet precies te weten hoeveel mensen gearresteerd werden op basis van de informatie die u doorgaf aan de NDS omdat u over veel zaken rapporteerde. U geeft aan enkel zeker te weten dat er drie personen werden gearresteerd op basis van uw informatie (CGVS 3, p. 8). Een zekere H. C. werd gearresteerd door de lokale politie en vervolgens overgedragen aan de NDS in de provincie Takhar nadat u had aangegeven dat er een jongen die een affaire had met zijn dochter, vermoord was in zijn woning (CGVS 3, p. 5). Een Tadzjieks staatsburger genaamd Ha. van wie vermoed werd dat hij tot de in Tadzjikistan actieve islamitische terreurorganisatie Jamaat Ansarullah behoorde en over wie u rapporteerde, werd in Kabul gearresteerd door de lokale NDS (CGVS 2, p. 12-13). Uit de door u voorgelegde documenten van de NDS blijkt dat hij nadien werd overgedragen aan Departement 40 van de NDS. En nadat u had gerapporteerd over een lokaal landconflict, voerde de politie enkele arrestaties uit en werd het conflict beslecht in het districtshuis. Verder werd ook een voertuig waarin alcohol werd gesmokkeld geconfisqueerd nadat u daarover had gerapporteerd (CGVS 3, p. 8-9). Tijdens uw eerste onderhoud vermeldde u ook nog de arrestatie van een zekere I., die drugs en alcohol smokkelde van Tadzjikistan naar Afghanistan (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 15-16).

Uit een rapport van UNAMA waarbij van oktober 2010 tot augustus 2011 onderzoek werd gedaan naar de behandeling van conflict-gerelateerde gedetineerden in gevangenschap, blijkt dat er in vijf detentiecentra van de NDS, onder meer in Departement 90/124 in Kabul, sprake is van systematische foltering van gedetineerden om hen informatie of bekentenissen te ontlokken. In twee andere detentiecentra, waaronder dat van Takhar, vond UNAMA meerdere geloofwaardige aanwijzingen van foltering.

Op basis van die informatie schortte ISAF, de internationale troepenmacht in Afghanistan, een tijdlang de overdracht op van gevangenen aan provinciale afdelingen van de NDS. De NDS-afdeling in Takhar was één van de afdelingen waar ISAF geen gevangenen meer aan overdroeg. In maart 2012 begon ISAF opnieuw gevangenen over te dragen aan de NDS in Takhar, maar na nieuwe aanwijzingen over foltering in die afdeling, werd dit opnieuw opgeschort op 6 augustus 2012. In haar rapport van januari 2013 vermeldde UNAMA dat er bewijs was om te spreken van systematische foltering in Departement 124 in Kabul en dat er betrouwbare en geloofwaardige gevallen van foltering waren vastgesteld in tien afdelingen van de NDS, waaronder de afdeling in Takhar en Departement 40 in Kabul.

In haar rapport van februari 2015 meldde UNAMA dat er nog drie provincies waren waar het gebruik van foltering gangbaar was en regelmatig werd toegepast, met name de detentiefaciliteiten van NDS in Kabul (Departementen 124 en 40), Takhar en Kandahar.

Uit uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt duidelijk dat u op de hoogte was van deze praktijken. Gevraagd of u er in Afghanistan al van had gehoord dat medewerkers van de NDS mensen slaan en elektrische schokken toedienen tijdens ondervragingen, antwoordde u bevestigend. U voegde daar nog aan toe dat de medewerkers van de NDS tijdens ondervragingen ook draaien aan de testikels van de arrestanten en "hen met honger laten" (CGVS 3, p. 9-10).

Foltering dient te worden gekwalificeerd als een ernstig, niet-politiek misdrijf in de zin van artikel 1F b van de Vluchtelingenconventie.

Het doelbewust schaden van de fysieke integriteit van een persoon in dit kader kan niet anders dan als een ernstig misdrijf beschouwd worden. Foltering wordt in het Belgisch strafrecht gedefinieerd als "elke opzettelijke onmenselijke behandeling die hevige pijn of ernstig en vreselijk lichamelijk of geestelijk lijden veroorzaakt". Onmenselijke behandeling wordt gedefinieerd als "elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren. (art. 417bis SW). Op het onderwerpen van een persoon aan foltering of een onmenselijke behandeling staan in het Belgisch strafrecht respectievelijk gevangenisstraffen van 10 tot 15 jaar en 5 tot 10 jaar. Deze straffen worden verzwaard tot respectievelijk 15 tot 20 jaar en 10 tot 15 jaar indien de feiten gepleegd worden door "een openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die handelt naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening" (art. 417ter en art. 417quater SW). Bijgevolg kan dit misdrijf, dat een

ernstige schending van de fysieke en/of psychische integriteit van het slachtoffer vormt, niet anders dan ernstig genoemd worden.

Bovendien kan er ook geen sprake zijn van een politiek misdrijf, waarop uitsluiting niet van toepassing zou zijn. Het verbod op foltering is namelijk in het internationaal recht terug te vinden in talrijke verdragen (zie bv. art.3 EVRM en art.5 UVRM) en behoort tot het internationaal gewoonterecht. (UNHCR: Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.87). Een belangrijk verdrag in dit kader is het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York op 10 december 1984 en door België geratificeerd op 9 juni 1999 (B.S., 28 oktober 1999). Volgens dit verdrag kunnen geen uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen ter rechtvaardiging van foltering. (art.2 CAT). Het UNHCR stelt eveneens dat “[...] daden van foltering verboden zijn in het internationaal recht. Afhankelijk van de context, zullen zij doorgaans aanleiding geven tot uitsluiting onder artikel 1F”. (UNHCR: Guidelines on International Protection; Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.27).

Op basis van uw verklaringen en rekening houdend met de beschikbare informatie over foltering bij de NDS, moet geconcludeerd worden dat er ernstige aanwijzingen zijn dat u bewust hebt deelgenomen aan of medeverantwoordelijk bent voor ernstige, niet-politieke misdrijven. Aangezien de door u aangebrachte informatie leidde tot de arrestatie van (vermeende) criminelen en buitenlandse terroristen die er, al dan niet terecht, van werden verdacht criminele feiten te hebben gepleegd en/of de veiligheid van de Afghaanse staat in gevaar te brengen, faciliteerde u en leverde u een substantiële bijdrage tot de mishandeling en foltering van deze personen door de NDS, wetende dat uw handelen het plegen van ernstige misdrijven vergemakkelijkte (CGVS 3, p. 8 en 9-10).

U brengt verder geen afdoende verschoningsgronden aan die kunnen doen besluiten dat u niet betrokken was bij misdrijven en daden die onder artikel 1, par. F van de Vluchtelingenconventie vallen of die u vrijpleiten van uw individuele verantwoordelijkheid.

Zo dient erop te worden gewezen dat u vrijwillig en in volle bewustzijn heeft meegewerkt aan deze praktijken. U begon als informant voor de NDS te werken nadat u aan uw vader had aangegeven dat u bij het leger wou gaan. Uw vader zei u echter dat u eerst uw middelbare studies moest afmaken. Toen u aandrong en zei dat u wou samenwerken met de veiligheidsdiensten omdat u iets wou doen aan de onveiligheid in uw regio, bracht uw vader u in contact met zijn ex-collega S. A.. Die wees u op de gevaren die dit werk met zich zouden meebrengen. Desondanks gaf u hem te kennen dat u dat werk graag wou doen (CGVS 1, p. 9-10). Tijdens het derde onderhoud herhaalde u dat u uit eigen keuze begon te werken voor de veiligheidsdiensten omdat u een bijdrage wilde leveren aan de strijd tegen de toenemende onveiligheid in uw regio. U verklaarde dat u hield van uw werk en dat u er erg in geïnteresseerd was. U had het gevoel dat u nuttig werk leverde en hebt voorafgaand aan uw vertrek op geen enkel moment overwogen om te stoppen met uw werk als informant (CGVS 3, p. 7-8). Momenteel kijkt u evenwel anders aan tegen uw werk. U zegt dat u het werk haat dat u gedaan heeft omdat het u veel problemen heeft bezorgd. Door die problemen leeft u gescheiden van uw ouders en familie en woont u al drie jaar in een opvangcentrum met erg beperkte middelen (CGVS 3, p. 7). U geeft daarbij evenwel niet aan dat u niet langer achter uw werk zou staan.

Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u morele bezwaren heeft gehad bij het uitoefenen van uw werk of bij de behandelingen waaraan personen die op basis van uw informatie werden gearresteerd nadien mogelijk werden blootgesteld. Gevraagd naar uw mening over het slaan van arrestanten door medewerkers van de NDS om hen informatie te ontlokken, verklaarde u slechts dat het hun werk is. U was ervan op de hoogte dat medewerkers van de NDS arrestanten tijdens ondervragingen slaan, elektrische schokken toedienen, aan de genitaliën draaien en “hen met honger laten”. Gevraagd of het mogelijk was dat Ha., die op basis van uw informatie werd gearresteerd, ook aan die technieken werd blootgesteld tijdens zijn ondervraging, antwoordde u dat dit mogelijk is. Toen er vervolgens werd gepolst naar uw opinie over het gebruik van dergelijke technieken bij de personen die op basis van uw informatie werden gearresteerd, antwoordde u: “Dat is heel goed. Ze moet alle soorten technieken gebruiken tegen die mensen en ze moeten hen executeren. Dat soort mensen zijn onmenselijk. Het zijn geen mensen meer.” U voegde daar nog aan toe dat u ook die technieken zou gebruiken wanneer u iemand zou moeten ondervragen (CGVS 3, p. 9-10). Pas toen u er op het einde van het gehoor mee werd geconfronteerd dat u mogelijks zou worden uitgesloten van de erkenning als vluchteling door uw medeplichtigheid aan ernstige, niet-politieke misdrijven, verklaarde u dat de situatie in Afghanistan anders is dan hier. U gaf aan dat u zelf niet betrokken was bij foltering. Uw job bestond naar eigen

zeggen enkel uit het aangeven van personen. Of die personen vervolgens al dan niet werden gefolterd, lag niet in uw handen, maar in die van de overheid. U voegde daar nog aan toe dat u niet voor foltering bent (CGVS 3, p. 11-12). Gelet op uw eerdere verklaringen, is deze laatste stelling evenwel weinig aannemelijk.

Om alle voorgaande redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, par. F (b) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Om bovenvermelde redenen en op basis van art. 55/4, c) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw taskara en de drie interne rapporten van de NDS betreffen immers slechts uw identiteit en tewerkstelling en kunnen als dusdanig bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De foto's van uw vader lijken erop te wijzen dat hij verwondingen heeft opgelopen. Echter op basis van deze foto's kan op geen enkele manier worden vastgesteld in welke omstandigheden hij die verwondingen heeft opgelopen. De overige documenten van uw vader en broer lijken enkel hun (voormalige) tewerkstelling bij de NDS en het nationale leger van Afghanistan te bevestigen.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is dan ook niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat niettegenstaande u dient te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie evenals van de beschermingsstatus, de Commissaris-generaal meent dat het in de huidige omstandigheden niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar Afghanistan, waar volgens uw verklaringen, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist dat hij strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor het doorgeven van informatie over drugsmokkelaars en de taliban en meent dat het enkele feit dat hieruit arrestaties volgden bezwaarlijk als een misdrijf kan worden beschouwd. Verzoeker betoogt dat hij niet heeft deelgenomen aan folteractiviteiten, noch ze enigszins heeft gefaciliteerd, zodat hij niet uitgesloten mag worden op grond van artikel 1, F van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en hem de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

2.2.2.1. In de bestreden beslissing wordt verzoeker overeenkomstig artikel 1, F, (b) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus omdat hij bewust heeft deelgenomen aan of medeverantwoordelijk is voor ernstige, niet-politieke misdrijven. De door verzoeker aangebrachte informatie leidde immers tot de arrestatie van (vermeende) criminelen en buitenlandse terroristen. Door het aanbrengen van deze informatie leverde verzoeker een substantiële bijdrage aan de mishandeling en foltering van deze personen door de National Directorate of Security (hierna: NDS), wetende dat zijn handelen het plegen van deze ernstige misdrijven vergemakkelijkte. Om dezelfde redenen wordt verzoeker op grond van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.2.2. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze oordeelt als volgt: *“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw profiel van informant voor de NDS niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS en dus als geloofwaardig wordt beoordeeld. U legt hierover immers omstandige coherente verklaringen af die gepaard gaan met het voorleggen van de nodige bewijsstukken omtrent uw functie. Gezien volgens de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van april 2016 personen die er door de opstandelingen van verdacht worden te spioneren voor de overheid, aanzien moeten worden als een risicoprofiel, kan in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie allerminst worden uitgesloten.”*

2.2.2.3. Dienvolgens dient te worden nagegaan of verzoeker, gezien zijn handelingen als informant voor de NDS, niet valt onder de toepassing van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag. Luidens deze artikelen wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen, of wanneer hij wetens en willens heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan dergelijk misdrijf. *In casu* kan foltering of het doelbewust schaden van de fysieke integriteit van een persoon niet anders dan als een ernstig, niet-politiek misdrijf beschouwd worden. Bovendien kan er ook geen sprake zijn van een politiek misdrijf, waarop uitsluiting niet van toepassing zou zijn. Het verbod op foltering is immers in het internationaal recht terug te vinden in talrijke verdragen en behoort tot het internationaal gewoonterecht. (UNHCR, *“Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees”*, § 87). Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, p. 6). De uitsluitingsclausules 1, F, (b) van het Vluchtelingenverdrag betreffen bovendien niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven, maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid houdt in dat een artikel 1, F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders -, dat de persoon in kwestie een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd.

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten, onderzoekt de Raad de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag en houdt hij rekening met de verklaringen van de verzoeker waarbij de ernst van de gestelde daden wordt geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele

strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

2.2.2.4. In de bestreden beslissing wordt omstandig uiteengezet waarom verzoeker onder voornoemde voorwaarden valt. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Immers, in zoverre verzoeker aanvoert dat het doorgeven van informatie van drugsmokkelaars en omtrent de taliban niet aanzien kan worden als een aanzienlijke bijdrage leveren aan een misdrijf, nu hij zelf niet heeft deelgenomen aan de folteractiviteiten, noch deze gefaciliteerd heeft en zijn informatie niet instond voor concrete toerekenbare folterpraktijken uitgevoerd door derden, dient opgemerkt dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Hiermee vermag hij evenwel geen afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waaruit blijkt dat verzoekers werk als informant voor de NDS wel degelijk gezien moet worden als betrokkenheid bij foltering. Meer bepaald stelt de commissaris-generaal op pertinente wijze vast dat verzoekers handelingen kunnen worden beschouwd als mensenrechtenschendingen, zoals foltering, die hebben plaatsgevonden buiten het land van toevlucht (zijnde België), die van ernstige aard zijn en die geen politiek karakter hebben:

“Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat verschillende diensten van de NDS zich schuldig hebben gemaakt aan grove schendingen van de mensenrechten. Zo blijkt dat verschillende eenheden van deze dienst op systematische wijze foltering toepasten. Deze praktijken worden uitgebreid beschreven in verschillende rapporten van de United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA).

In de zomer van 2011 begon u te werken als informant voor de NDS-afdeling van de provincie Takhar (CGVS 1, p. 8). Dit betrof een niet-officiële functie waarbij u een soort zakgeld kreeg als u nuttige informatie aanbracht. Uw taak bestond er onder meer uit om in uw dorp informatie te verzamelen over incidenten die zich voordeden in uw dorp. Daarnaast kreeg u ook de opdracht om te rapporteren over een aantal specifieke zaken zoals de activiteiten van drugsmokkelaars, de taliban, de lokale politie (arbaki) en van mensen die religieuze lessen gingen volgen in Pakistan (CGVS 1, p. 10-20). Over die specifieke zaken stelde u een vijftiental keer een rapport op (CGVS 3, p. 4). Als dekmantel voor uw activiteiten kon u met de steun van de NDS een kruidenierswinkel beginnen nabij de moskee in uw dorp (CGVS 1, p. 14-15 en 17). U bent dit tot aan uw vertrek uit Afghanistan blijven doen. Naar eigen zeggen ongeveer drie jaar (CGVS 3, p. 3). Echter, op basis van uw verklaringen over het moment waarop u die activiteiten bent gestart, de zomer van 2011, en het moment van uw vertrek, september 2015, blijkt dat u in totaal iets meer dan vier jaar hebt gewerkt als informant voor de NDS.

Op basis van de informatie die u doorgaf aan uw contactpersoon werden vervolgens acties ondernomen door de NDS en arrestaties verricht (CGVS 3, p. 8). U stelt niet precies te weten hoeveel mensen gearresteerd werden op basis van de informatie die u doorgaf aan de NDS omdat u over veel zaken rapporteerde. U geeft aan enkel zeker te weten dat er drie personen werden gearresteerd op basis van uw informatie (CGVS 3, p. 8). Een zekere H. C. werd gearresteerd door de lokale politie en vervolgens overgedragen aan de NDS in de provincie Takhar nadat u had aangegeven dat er een jongen die een affaire had met zijn dochter, vermoord was in zijn woning (CGVS 3, p. 5). Een Tadzjiekse staatsburger genaamd Ha. van wie vermoed werd dat hij tot de in Tadzjikistan actieve islamitische terreurorganisatie Jamaat Ansarullah behoorde en over wie u rapporteerde, werd in Kabul gearresteerd door de lokale NDS (CGVS 2, p. 12-13). Uit de door u voorgelegde documenten van de NDS blijkt dat hij nadien werd overgedragen aan Departement 40 van de NDS. En nadat u had gerapporteerd over een lokaal landconflict, voerde de politie enkele arrestaties uit en werd het conflict beslecht in het districtshuis. Verder werd ook een voertuig waarin alcohol werd gesmokkeld geconfisqueerd nadat u daarover had gerapporteerd (CGVS 3, p. 8-9). Tijdens uw eerste onderhoud vermeldde u ook nog de arrestatie van een zekere I., die drugs en alcohol smokkelde van Tadzjikistan naar Afghanistan (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 15-16).

Uit een rapport van UNAMA waarbij van oktober 2010 tot augustus 2011 onderzoek werd gedaan naar de behandeling van conflict-gerelateerde gedetineerden in gevangenschap, blijkt dat er in vijf detentiecentra van de NDS, onder meer in Departement 90/124 in Kabul, sprake is van systematische foltering van gedetineerden om hen informatie of bekentenissen te ontlokken. In twee andere detentiecentra, waaronder dat van Takhar, vond UNAMA meerdere geloofwaardige aanwijzingen van foltering.

Op basis van die informatie schortte ISAF, de internationale troepenmacht in Afghanistan, een tijdlang de overdracht op van gevangenen aan provinciale afdelingen van de NDS. De NDS-afdeling in Takhar

was één van de afdelingen waar ISAF geen gevangenen meer aan overdroeg. In maart 2012 begon ISAF opnieuw gevangenen over te dragen aan de NDS in Takhar, maar na nieuwe aanwijzingen over foltering in die afdeling, werd dit opnieuw opgeschort op 6 augustus 2012. In haar rapport van januari 2013 vermeldde UNAMA dat er bewijs was om te spreken van systematische foltering in Departement 124 in Kabul en dat er betrouwbare en geloofwaardige gevallen van foltering waren vastgesteld in tien afdelingen van de NDS, waaronder de afdeling in Takhar en Departement 40 in Kabul.

In haar rapport van februari 2015 meldde UNAMA dat er nog drie provincies waren waar het gebruik van foltering gangbaar was en regelmatig werd toegepast, met name de detentiefaciliteiten van NDS in Kabul (Departementen 124 en 40), Takhar en Kandahar.

Uit uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt duidelijk dat u op de hoogte was van deze praktijken. Gevraagd of u er in Afghanistan al van had gehoord dat medewerkers van de NDS mensen slaan en elektrische schokken toedienen tijdens ondervragingen, antwoordde u bevestigend. U voegde daar nog aan toe dat de medewerkers van de NDS tijdens ondervragingen ook draaien aan de testikels van de arrestanten en "hen met honger laten" (CGVS 3, p. 9-10).

(...)

Op basis van uw verklaringen en rekening houdend met de beschikbare informatie over foltering bij de NDS, moet geconcludeerd worden dat er ernstige aanwijzingen zijn dat u bewust hebt deelgenomen aan of medeverantwoordelijk bent voor ernstige, niet-politieke misdrijven. Aangezien de door u aangebrachte informatie leidde tot de arrestatie van (vermeende) criminelen en buitenlandse terroristen die er, al dan niet terecht, van werden verdacht criminele feiten te hebben gepleegd en/of de veiligheid van de Afghaanse staat in gevaar te brengen, faciliteerde u en leverde u een substantiële bijdrage tot de mishandeling en foltering van deze personen door de NDS, wetende dat uw handelen het plegen van ernstige misdrijven vergemakkelijkte (CGVS 3, p. 8 en 9-10)."

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoeker geen afdoende verschoningsgronden kan doen gelden die zouden kunnen doen besluiten dat hij niet betrokken was bij de misdrijven waarvan sprake in artikel 1, F, (b) van het Vluchtelingenverdrag of die hem zouden vrijpleiten van individuele verantwoordelijkheid:

"Zo dient erop te worden gewezen dat u vrijwillig en in volle bewustzijn heeft meegewerkt aan deze praktijken. U begon als informant voor de NDS te werken nadat u aan uw vader had aangegeven dat u bij het leger wou gaan. Uw vader zei u echter dat u eerst uw middelbare studies moest afmaken. Toen u aandrong en zei dat u wou samenwerken met de veiligheidsdiensten omdat u iets wou doen aan de onveiligheid in uw regio, bracht uw vader u in contact met zijn ex-collega S. A.. Die wees u op de gevaren die dit werk met zich zouden meebrengen. Desondanks gaf u hem te kennen dat u dat werk graag wou doen (CGVS 1, p. 9-10). Tijdens het derde onderhoud herhaalde u dat u uit eigen keuze begon te werken voor de veiligheidsdiensten omdat u een bijdrage wilde leveren aan de strijd tegen de toenemende onveiligheid in uw regio. U verklaarde dat u hield van uw werk en dat u er erg in geïnteresseerd was. U had het gevoel dat u nuttig werk leverde en hebt voorafgaand aan uw vertrek op geen enkel moment overwogen om te stoppen met uw werk als informant (CGVS 3, p. 7-8). Momenteel kijkt u evenwel anders aan tegen uw werk. U zegt dat u het werk haat dat u gedaan heeft omdat het u veel problemen heeft bezorgd. Door die problemen leeft u gescheiden van uw ouders en familie en woont u al drie jaar in een opvangcentrum met erg beperkte middelen (CGVS 3, p. 7). U geeft daarbij evenwel niet aan dat u niet langer achter uw werk zou staan.

Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u morele bezwaren heeft gehad bij het uitoefenen van uw werk of bij de behandelingen waaraan personen die op basis van uw informatie werden gearresteerd nadien mogelijk werden blootgesteld. Gevraagd naar uw mening over het slaan van arrestanten door medewerkers van de NDS om hen informatie te ontlokken, verklaarde u slechts dat het hun werk is. U was ervan op de hoogte dat medewerkers van de NDS arrestanten tijdens ondervragingen slaan, elektrische schokken toedienen, aan de genitaliën draaien en "hen met honger laten". Gevraagd of het mogelijk was dat Ha., die op basis van uw informatie werd gearresteerd, ook aan die technieken werd blootgesteld tijdens zijn ondervraging, antwoordde u dat dit mogelijk is. Toen er vervolgens werd gepolst naar uw opinie over het gebruik van dergelijke technieken bij de personen die op basis van uw informatie werden gearresteerd, antwoordde u: "Dat is heel goed. Ze moet alle soorten technieken gebruiken tegen die mensen en ze moeten hen executeren. Dat soort mensen zijn onmenselijk. Het zijn geen mensen meer." U voegde daar nog aan toe dat u ook die technieken zou gebruiken wanneer u iemand zou moeten ondervragen (CGVS 3, p. 9-10). Pas toen u er op het einde van het gehoor mee werd geconfronteerd dat u mogelijks zou worden uitgesloten van de erkenning als vluchteling door uw medeplichtigheid aan ernstige, niet-politieke misdrijven, verklaarde u dat de situatie in Afghanistan anders is dan hier. U gaf aan dat u zelf niet betrokken was bij foltering. Uw job bestond naar eigen zeggen enkel uit het aangeven van personen. Of die personen vervolgens al dan niet werden gefolterd, lag niet in uw handen, maar in die van de overheid. U voegde daar nog aan toe dat u niet voor foltering

bent (CGVS 3, p. 11-12). Gelet op uw eerdere verklaringen, is deze laatste stelling evenwel weinig aannemelijk."

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker het oneens is met de voormelde motivering van de bestreden beslissing.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het hernemen van het theoretisch kader betreffende deelname aan een in artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag genoemd misdrijf en het minimaliseren van zijn eigen rol, zonder evenwel enig concreet verweer te voeren tegen de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing. Verzoeker vermag met de argumentatie in het verzoekschrift dan ook geen afbreuk te doen aan de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker door het doorgeven van informatie aan de NDS dewelke leidde tot arrestaties neerkomt op het faciliteren van en een substantiële bijdrage leveren aan de mishandeling en foltering van deze personen door de NDS, wetende dat zijn handelen het plegen van deze ernstige misdrijven vergemakkelijkte. Deze motieven blijven bijgevolg onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De Raad is er zich van bewust dat artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast. Gelet op het geheel van de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en die in voorliggend verzoekschrift op generlei pertinente wijze worden ontkracht zoals blijkt uit wat voorafgaat, is de Raad echter van oordeel dat verzoeker overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, F (b) van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

2.2.2.5. Inzake subsidiaire bescherming dient te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker, rekening houdend met zijn profiel als informant voor de NDS, een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen. Niettegenstaande dit risico dient evenwel te worden nagegaan of verzoeker niet valt onder de in artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde uitsluitingsgronden.

Artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Zoals uiteengezet onder punt 2.3.2.3. en 2.3.2.4. wordt verzoeker uitgesloten van de vluchtelingenstatus wegens zijn betrokkenheid bij foltering. Omwille van deze zelfde feiten dient verzoeker tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/4, § 1, a) van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.6. De door verzoeker in de loop van de procedure bijgebrachte documenten bevestigen slechts zijn identiteit en tewerkstelling, de (voormalige) tewerkstelling van zijn vader en broer bij de NDS en het nationale leger van Afghanistan en het feit dat verzoekers vader verwonding opliep, gegevens welke – behoudens de omstandigheden waarin verzoekers vader de verwondingen zou hebben opgelopen – in het voorgaande niet in twijfel worden getrokken, en zijn niet van die aard dat zij de boordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

2.2.2.7. Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER